

Lovtidende A

2013

Udgivet den 21. marts 2013

14. marts 2013.

Nr. 279.

Bekendtgørelse af lov om erstatning til besættelsestidens ofre

Hermed bekendtgøres lov om erstatning til besættelsestidens ofre, jf. lovbekendtgørelse nr. 136 af 23. februar 1995 med de ændringer, der følger af lov nr. 1018 af 4. december 1996.

Afsnit I

Erstatning i anledning af invaliditet og død

Kapitel 1

Område

§ 1. Berettiget til invaliditetserstatning m.v. efter reglerne i nærværende afsnit er danske statsborgere, der i tiden fra 9. april 1940 indtil krigstilstandens ophør, jf. herved § 14 i lovbekendtgørelse nr. 508 af 14. december 1942 om krigsulykkesforsikring, har pådraget sig skade eller sygdom, hvorved deres erhvervsevne er midlertidigt eller vedvarende forringet som følge af krigshandlinger eller krigslignende handlinger her i landet, herunder som følge af de af besættelsesmagten foretagne eftersøgninger, fængslinger, interneringer og deportationer.

Stk. 2. Berettiget til at oppebære dødserstatning efter reglerne i nærværende afsnit er efterladte efter danske statsborgere, der har mistet livet under de i stk. 1 nævnte omstændigheder.

Stk. 3. Erstatning i henhold til nærværende afsnit kan ikke ydes, for så vidt skades- eller sygdomstilfældet eller dødsfaldet er indtrådt som følge af tjeneste eller arbejde for den tyske besættelsesmagt.

Stk. 4. De under kampene den 9. april 1940 og 29. august 1943 sårede eller faldne militærpersoner, jf. lov nr. 378 af 10. juli 1940 om udbetaling af hædersgaver til efterladte efter faldne og til sårede den 9. april 1940, samt de af lov nr. 262 af 19. december 1936 om krigsulykkesforsikring for søfarende, jf. lov nr. 473 af 1. oktober 1945, omfattede personer, omfattes ikke af bestemmelserne i nærværende afsnit.

§ 1 a. Danske statsborgere, som under den tyske besættelse

- 1) har været deporteret til fængsel eller koncentrationslejr i udlandet eller
- 2) har været tjenstgørende i mindst 6 måneder på danske eller udenlandske skibe under allieret kontrol i krigsfarvand, og som ikke allerede har opnået erstatning for den nedsatte erhvervsevne i henhold til lov nr. 262 af 19. december 1936 om krigsulykkesforsikring for søfarende, jf. lov nr. 473 af 1. oktober 1945, eller

- 3) har været aktivt engageret her i landet uden afbrydelse i mindst 1 år i organiseret modstandsarbejde, der har medført særlig hård fysisk eller psykisk belastning, fortrinsvis personer, der har været eftersøgt eller

- 4) efter mindst 6 måneders aktiv deltagelse i organiseret modstandsarbejde her i landet har været interneret i tyske fængsler eller lejre i Danmark og herunder været udsat for usædvanlig hårde psykiske belastninger, er berettiget til ydelser efter bestemmelserne i nærværende afsnit, når erhvervsevnen er nedsat med mindst 25 pct., medmindre det er åbenbart, at der ikke kan være sammenhæng mellem den nedsatte erhvervsevne og de foran nævnte forhold.

Stk. 2. Når særlige forhold taler derfor, kan Arbejdsskade styrelsen, jf. § 4, dispensere fra kravet om den i stk. 1 omhandlede varighed af tjenesten eller frihedsberøvelsen.

Stk. 3. Afgår en person, som omfattes af stk. 1, ved døden, tilkommer der de efterladte erstatning efter bestemmelserne i § 22, medmindre det er åbenbart, at der ikke kan være sammenhæng mellem dødsfaldet og frihedsberøvelsen eller tjenesten som nævnt i stk. 1.

§ 1 b. Danske statsborgere, som under den tyske besættelse som søfarende har været interneret eller tilbageholdt i mindst 12 måneder i udenlandsk havn, og deres efterladte er berettigede til ydelse efter bestemmelserne i dette afsnit på samme måde som fastsat i § 1 a.

§ 1 c. Danske statsborgere, som i mindst 6 måneder inden for perioden 9. april 1940 til 5. maj 1945 har sejlet med færøske fiskeskibe eller fisketransportskibe, og deres efterladte er berettigede til ydelser efter dette afsnit på samme måde som fastsat i § 1 a. Det er en forudsætning, at der ikke allerede er ydet erstatning for den nedsatte erhvervsevne efter lov om krigsulykkesforsikring for søfarende jf. § 1 a, stk. 1, nr. 2. Det er en betingelse, at sejladsen har fundet sted i krigsfarvand med henblik på tilførelse af krigsforsyninger til allieret havn uden for Færøerne.

§ 2. Har pågældende ved forsæt, grov uagtsomhed eller beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til skadens eller sygdommens indtræden, kan erstatningen nedsæt-

tes eller bortfalde. I så fald skal Arbejdsskadestyrelsen udtrykkelig udtale dette i sin kendelse.

§ 3. Har den tilskadekomne eller dennes efterladte, der har anmeldt krav på erstatning efter reglerne i nærværende afsnit, retskrav i henhold til andre regler om erstatning ved skadetilføjelse, tilkommer dette krav statskassen. Arbejdsskadestyrelsen træffer bestemmelse om, hvorvidt statskassen skal gøre kravet gældende. Sker dette, og opnås derved et erstatningsbeløb, som overstiger den erstatningsydelse, der tilfalder den erstatningsberettigede i henhold til bestemmelserne i nærværende afsnit, udbetales det overskydende beløb til den erstatningsberettigede.

Stk. 2. Har den erstatningsberettigede i det i stk. 1 omhandlede tilfælde allerede gjort sit retskrav gældende og modtaget dækning herfor, kommer det modtagne beløb til fradrag i erstatningsydelse i henhold til nærværende afsnit. Er det forannævnte erstatningsbeløb modtaget, inden anmeldelse om erstatning i henhold til nærværende afsnit indgives til Arbejdsskadestyrelsen, kan Arbejdsskadestyrelsen dog under hensyn til samtlige foreliggende omstændigheder bestemme, at der vil være at fradrage et lavere beløb.

Kapitel 2

Administrationen

§ 4. Behandlingen af sager vedrørende ydelser i henhold til nærværende afsnit henlægges til Arbejdsskadestyrelsen.

§ 5. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) om en person omfattes af nærværende afsnit, jf. herved også § 1 a, § 1 b, § 1 c og § 65,
- 2) om der foreligger en skade eller en sygdom, der er forvoldt ved de i § 1 omhandlede forhold,
- 3) om der foreligger en ved sådan skade forvoldt lidelse,
- 4) om der skal gøres retskrav gældende efter § 3, stk. 1,
- 5) om der skal foretages fradrag i erstatningsydelse i henhold til § 3, stk. 2, og § 34, stk. 3,
- 6) om størrelsen af den årsløn, som skal lægges til grund ved erstatningsberegningen, jf. § 31,
- 7) om der findes personer, der kan gøre krav på dødserstatning,
- 8) om en skade eller en sygdom har medført følger, der begrunder krav på ydelser efter nærværende afsnit, og om størrelsen og arten af de ydelser, der tilkommer pågældende eller hans efterladte, jf. §§ 20 og 22,
- 9) om anvendelsen af bestemmelserne i lovens §§ 2 og 11,
- 10) om anvendelsen af bestemmelserne i lovens § 30,
- 11) om tvivl vedrørende dagpenge,
- 12) om tvivl vedrørende takst for lægeattester.

Stk. 2. Forinden Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse af de i stk. 1 omhandlede spørgsmål, skal den give pågældende eller hans efterladte samt andre vedkommende lejlighed til at gøre sig bekendt med de foreliggende oplysninger og til at udtale sig om sagen.

§ 6. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser efter dette afsnit kan indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen. Opholder klageren sig på afgørelsestidspunktet på Færøerne eller i det øvrige Europa uden for Danmark, er fristen 6 uger. Opholder klageren sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Kapitel 3

Anmeldelse m.v.

§ 7. Ethvert tilfælde, som antages at ville medføre krav efter nærværende afsnit, skal snarest muligt anmeldes til Arbejdsskadestyrelsen. Anmeldelsen må indgives til Arbejdsskadestyrelsen senest 1 år efter tilfældets indtræden. Medfører tilfældet døden, skal Arbejdsskadestyrelsen underrettes om dødsfaldet inden 48 timer efter dødens indtræden, selv om tilfældet forinden er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 2. Anmeldelsespligten påhviler den eller de erstatningsberettigede. De nærmere regler om anmeldelsen, herunder om anmeldelsens indhold, fastsættes af beskæftigelsesministeren.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan dispensere fra fristerne i stk. 1, såfremt Arbejdsskadestyrelsen efter nærmere af beskæftigelsesministeren fastsatte retningslinier skønner, at omstændighederne taler derfor.

§ 8. Når Arbejdsskadestyrelsen med hensyn til et for den anmeldt skades- eller sygdomstilfælde har tilkendegivet parterne, at tilfældet ikke kan anses at have medført følger, der berettiger til erstatning efter § 20, eller at pågældende ikke kan antages at have efterladt sig nogen efter § 22 erstatningsberettiget person, kan krav i anledning af tilfældet ikke rejses senere end 1 år efter tilkendegivelsens dato.

Stk. 2. Såfremt afgørelse af et for Arbejdsskadestyrelsen anmeldt skades- eller sygdomstilfælde ikke kan træffes af grunde, der skyldes den erstatningsberettigedes forhold, bortfalder kravet, når 3 år er forløbet, efter at anmeldelsen er sket.

§ 9. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Arbejdsskadestyrelsen en takst for de under sagernes behandling almindeligt forekommende lægeattester.

Stk. 2. Udgiften til lægeattester og obduktionsforretninger, som er fornødne til oplysning af en for Arbejdsskadestyrelsen indbragt sag, og som forlanges af denne, afholdes af Arbejdsskadestyrelsen.

§ 10. Arbejdsskadestyrelsen er berettiget til af de i §§ 1, 1 a, 1 b og 1 c omhandlede personer, frihedsbevægelsens organisationer, kommunalbestyrelser og andre vedkommende, herunder klinikker, sygehuse, behandlende læger m.v., at begære og få meddelt enhver oplysning, der er af betydning, herunder hospitalsjournaler, og hvad dertil hører, eller afskrifter af samme, samt til at forlange optaget retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018 og få udskrift deraf. Oplysninger om økonomiske forhold kan i elektronisk form indhentes fra andre offentlige myndigheder. Endvidere er Arbejdsskadestyrelsen berettiget til at forlange

obduktion foretaget efter reglerne om lovmæssige obduktioner.

Stk. 2. Ankestyrelsen er berettiget til at afkræve offentlige myndigheder og andre, der har kendskab til forholdene, enhver oplysning, der er af betydning for sagens afgørelse, samt at forlange optaget retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018.

§ 11. Når pågældende vil gøre fordring på ydelser efter nærværende afsnit, må han snarest muligt efter lidelsens opståen, for så vidt lidelsens første påviselige optræden har fundet sted eller tilfældet er opstået efter denne lovs ikrafttræden, lade sig undersøge af en læge. Enhver, der vil gøre fordring på ydelse efter nærværende afsnit, må underkaste sig fornøden lægebehandling og er forpligtet til efter Arbejdsskadestyrelsens bestemmelse at underkaste sig lægeundersøgelse, eventuelt af Arbejdsskadestyrelsens læger, samt om fornødent indlæggelse til observation, ligesom han er forpligtet til efter tilsigelse at give møde for Arbejdsskadestyrelsen for at afgive forklaring. Eventuelle hermed forbundne nødvendige rejseudgifter betales af Arbejdsskadestyrelsen. Efterkommer han ikke foranstående krav, eller modarbejder han sin helbredelse ved tilsidesættelse af de givne forskrifter, fortaber han efter omstændighederne helt eller delvis sin ret til erstatning.

Stk. 2. På samme måde kan de efterladte fortabe deres krav, såfremt de modsætter sig foretagelsen af en af Arbejdsskadestyrelsen begæret obduktionsforretning.

§ 11 a. Når anmeldelse er indgivet, kan Arbejdsskadestyrelsen yde forskud på erstatningen, hvis det skønnes overvejende sandsynligt, at afgørelsen vil falde ud til, at der tillægges pågældende erstatning.

Stk. 2. Forskud kan ikke kræves tilbagebetalt, medmindre pågældende har fremført åbenbart urigtige oplysninger om sine forhold.

Kapitel 4

Erstatningsydelserne

§ 12. Ydelserne efter nærværende afsnit består i:

- 1) sygebehandling,
- 2) dagpenge,
- 3) invaliditetserstatning,
- 4) erstatning til efterladte og
- 5) begravelseshjælp.

Sygebehandling

§ 13. Der ydes pågældende bandager, kunstige lemmer, briller, sygevoogne og andre hjælpemidler, som af Arbejdsskadestyrelsen skønnes fornødne for at sikre sygebehandlingens resultater og formindske skadens eller sygdommens følger eller nøjere bestemme invaliditetens grad.

Stk. 2. Der ydes af Arbejdsskadestyrelsen sådan sygebehandling, som Arbejdsskadestyrelsen skønner nødvendig for at opnå den bedst mulige helbredelse, for så vidt denne sygebehandling ikke ydes af social- og sundhedsforvaltningen.

Dagpenge

§ 14. Retten til dagpenge er betinget af erhvervsevnnens forringelse.

Stk. 2. Sådan forringelse anses at være til stede, så længe pågældende på grund af den pådragne invaliditet ikke er i stand til at genoptage sit arbejde i væsentlig samme omfang som tidligere.

§ 15. Dagpengene udgør 4/5 af pågældendes dagløn, beregnet efter nærværende lovs § 31. For hver uge betales dagpenge for 6 dage.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen kan, hvor forholdene taler derfor, nedsætte dagpengene med indtil halvdelen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte nærmere regler for, i hvilket omfang dagpengene kan udbetales til tilskadekomne, der er ansat i tjeneste hos staten, folkekirken, folkeskolen, en kommune eller en af de i tjenestemandsløvens § 91, stk. 7, omhandlede offentlige institutioner eller et af de sammesteds omhandlede koncessionerede selskaber.

§ 16. For så vidt angår skades- eller sygdomstilfælde, der er indtruffet forinden nærværende lovs ikrafttræden, begynder dagpengene tidligst at løbe fra skades- eller sygdomstilfældets indtræden. Er tilfældet afløbet uden erstatningsberettigende følger inden nærværende lovs ikrafttræden, begynder dagpengene dog tidligst at løbe 8 uger efter tilfældets indtræden. For så vidt angår skades- eller sygdomstilfælde, der er indtruffet efter nærværende lovs ikrafttræden, begynder dagpengene tidligst at løbe fra dagen for indgivelse af anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen om skaden eller sygdommen.

Stk. 2. Såfremt pågældende er medlem af en statsanerkendt sygekasse (statskontrolleret sygeforening), og der af denne er ydet dagpenge for et tidsrum, for hvilket der tilkommer pågældende dagpenge i henhold til nærværende afsnit, refunderes der sygekassen (sygeforeningen) et beløb, svarende til det dagpengebeløb, hvortil han er berettiget efter nærværende afsnit. Såfremt sidstnævnte beløb måtte være højere end det af sygekassen ydede dagpengebeløb, udbetales det overskydende til pågældende.

§ 17. Medfører skaden eller sygdommen ikke krav på invaliditetserstatning, ophører dagpengene at løbe, så snart betingelserne for samme efter § 14 bortfalder.

Stk. 2. Medfører tilfældet krav på invaliditetserstatning, vedbliver dagpengene under de i § 14 foreskrevne betingelser af løbe indtil den dag, da Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse af invaliditetsspørgsmålet.

Stk. 3. Medfører tilfældet døden, løber dagpengene under samme betingelser til dødsdagen.

§ 18. Dagpengene skal så vidt muligt betales til pågældende bagud hver fredag med det ham for den forløbne uge tilkommende beløb, første gang den første fredag efter den dag, retten til dagpenge er indtrådt.

Invaliditetserstatning

§ 19. For så vidt angår sådanne skades- eller sygdomstilfælde, der er indtrådt forinden nærværende lovs ikrafttræden, træffer Arbejdsskadestyrelsen snarest muligt efter modtagelse af anmeldelsen og så vidt muligt senest 1 år efter skades- eller sygdomstilfældets indtræden afgørelse af, om der tilkommer pågældende invaliditetserstatning. I andre tilfælde træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelsen så vidt muligt 1 år efter tilfældets indtræden.

Stk. 2. Når omstændighederne taler derfor, kan Arbejdsskadestyrelsen udsætte afgørelsen, for så vidt angår sådanne skades- eller sygdomstilfælde, der er indtrådt inden nærværende lovs ikrafttræden, dog ikke ud over 3 år fra lovens ikrafttræden, i andre tilfælde ikke ud over 3 år efter skades- eller sygdomstilfældets indtræden.

§ 20. Invaliditetserstatning ydes i form af en årlig rente, der, for så vidt den ikke kapitaliseres, jf. § 28, løber, så længe pågældendes erhvervsevne er forringet med 5 pct. eller derover som følge af skaden eller sygdommen.

Stk. 2. Renten udgør ved fuldstændigt tab af erhvervsevnen 4/5 af årslønnen, jf. § 31, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en til nedsættelsen svarende del af den rente, der ville være at yde ved fuldstændigt tab af erhvervsevnen.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af invaliditetsgraden skal Arbejdsskadestyrelsen i det omfang det skønnes rimeligt, tage hensyn til særlige færdigheder, der kræves i vedkommendes sædvanlige erhverv, samt til sådan forudbestående forringelse af erhvervsevnen, som må antages at forværre skadens eller sygdommens følger, derunder men af tidligere skade eller sygdom.

§ 21. Har pågældende været berettiget til dagpenge, løber renten fra det tidspunkt, da dagpengene ophører.

Stk. 2. Har han ikke været berettiget til dagpenge, løber renten fra det tidspunkt, da han efter reglerne i § 16 ville have været berettiget til dagpenge, såfremt betingelserne efter § 14 havde været til stede.

Erstatning til efterladte

§ 22. Erstatning til efterladte, jf. § 1, stk. 2, § 1 a, stk. 3, § 1 b og § 1 c, ydes efter nedenstående regler:

- 1) Der tilkommer en efterladt ægtefælle, hvis ægteskab er indgået senest 5 år før tidspunktet for dødens indtræden, en årlig rente på 50 pct. af afdødes årsløn, beregnet efter § 31. Denne erstatning tilkommer den efterladte ægtefælle, selv om ægtefællerne på tidspunktet for dødens indtræden var separeret eller levede adskilt, når den efterladte ægtefælle dog havde retskrav på underholdsbidrag fra den afdøde ægtefælle. Har den efterladte ægtefælle ikke gjort sit retskrav gældende over for den afdøde ægtefælle de sidste 3 år før tidspunktet for dødens indtræden, kan Arbejdsskadestyrelsen bestemme, hvorvidt og i hvilket omfang der skal udbetales den efterladte ægtefælle rente.
- 2) Efterlades der børn, over for hvilke der i henhold til lov om offentlig forsorg, påhviler afdøde forsørgelses- eller bidragspligt, tilkommer der børnene en årlig rente, der

for det første barn udgør 15 pct. og for hvert af de efterfølgende børn 10 pct. af afdødes årsløn indtil børnenes fyldte 18 år. Efterlades der ingen ægtefælle, kan den årlige rente for hvert barn forhøjes til indtil 20 pct. Hvor særlige omstændigheder taler derfor, kan renten udstrækkes ud over barnets fyldte 18 år.

- 3) Efterlader den afdøde sig ingen efter ovenstående bestemmelser erstatningsberettiget, eller kommer de samlede erstatninger til udbetaling med et mindre beløb end nævnt under nr. 4, kan Arbejdsskadestyrelsen under særlige omstændigheder bestemme, hvorvidt og i hvilket omfang erstatning bør tillægges andre nærstående, hvem afdøde forsørgede, eller til hvis forsørgelse han ydede væsentligt bidrag i de sidste 5 år før dødsfaldets indtræden.
- 4) Erstatningen efter nærværende paragraf kan i intet tilfælde overstige 75 pct. af den afdødes årsløn, beregnet efter § 31.

Stk. 2. Hvis renterne, hvor der er flere erstatningsberettigede, tilsammen ville overstige det i stk. 1, nr. 4 nævnte maksimumsbeløb, vil alle rentebeløbene eller enkelte af disse efter Arbejdsskadestyrelsens nærmere bestemmelse være at nedsætte, således at det samlede rentebeløb ikke overstiger nævnte grænse.

Stk. 3. Såfremt der er udbetalt den afdøde en kapitalerstatning, jf. § 28, vil der i den rente, der tilkommer den efterladte ægtefælle, være at fradrage et beløb, svarende til halvdelen af den rente, der er lagt til grund ved beregningen af kapitalerstatningen. Ved fradragets fastsættelse bortses der fra den til en invaliditetsgrad af indtil 25 pct. svarende invaliditetserstatning, og Arbejdsskadestyrelsen kan derhos, når omstændighederne taler derfor, fradrage et mindre beløb i den efterladte ægtefælles rente end efter foranstående regler.

Stk. 4. Den rente, der tilkommer de efterladte, løber fra det tidspunkt, da pågældende afgik ved døden. Tilkommer der de efterladte efterindtægt fra staten, folkekirken, folkeskolen, en kommune eller en af de i tjenestemandslovens § 91 stk. 7, omhandlede offentlige institutioner eller et af de sammesteds omhandlede koncessionerede selskaber, løber renten dog først fra det tidspunkt, da efterindtægsperioden udløber.

§ 22 a. Til personer og efterladte efter personer, som har været deporteret, og som er afskåret fra ydelse efter afsnit II, alene fordi den deporterede ikke er henført til en af de i § 37 nævnte persongrupper, udbetales et tillæg til renten af samme størrelse som ydelsen.

Stk. 2. Tillægget medregnes ikke ved beregningen af pension efter lov om social pension.

Begravelseshjælp

§ 23. I tilfælde af dødsfald tilkommer der de efterladte eller andre private personer, som har bekostet afdødes begravelse (ligbrænding), en hjælp af 7.590 kr. Hjælpen ydes dog ikke, såfremt begravelsesudgiften på anden måde er afholdt af offentlige midler.

Stk. 2. Beløbet i stk. 1 reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsregule-

ringsprocent. Beløbet, der reguleres efter 1. pkt., afrundes til nærmeste hele beløb, der kan deles med 10. Reguleringen efter 1. pkt. får virkning for de dødsfald, der indtræder 1. januar eller senere.

Forskellige bestemmelser

§ 24. Hvis renten efter §§ 20 eller 22 sammenlagt med modtagerens øvrige faktiske indtægt, jf. stk. 2 og 3, overstiger det dobbelte af det maksimale rentebeløb, nedsættes renten med det overskydende beløb. Det maksimale rentebeløb beregnes på grundlag af den højeste årsløn efter § 31, stk. 2, og, for så vidt angår invaliditetserstatninger, på grundlag af fuldstændigt tab af erhvervsevnen.

Stk. 2. Indtægtsgrundlaget opgøres således:

- 1) Personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der anvendes til beregning af indkomstskat efter personskattelovens § 7, dog før de deri nævnte bundfradrag og fradrag for grundbeløb, samt aktieindkomst, der beskattes efter personskattelovens § 8a, stk. 2.
- 2) Ved opgørelsen ses der bort fra det særlige pensionstillæg, der er fastsat i § 4, stk. 2, i lov nr. 497 af 30. juni 1993, om ændring af lov om social pension m.v. (Ændringer som følge af skatteomlægning, ændret satsregulering m.v.).
- 3) Ved opgørelsen ses der bort fra andre ydelser i henhold til nærværende lov.
- 4) Ved reguleringen af renten pr. 1. april, jf. stk. 4, benyttes indtægtsgrundlaget i kalenderåret 2 år før reguleringstidspunktet.
- 5) Ved opgørelsen af indtægtsgrundlaget efter nr. 1-4 reguleres den personlige indkomst, der indgår i indtægtsgrundlaget, med satsreguleringsprocenten gældende pr. 1. januar i kalenderåret efter indkomståret, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 3. Indtægter, der ikke er skattepligtige her i landet, opgøres på samme måde som indtægter og fradrag i stk. 2 og indgår i indtægtsgrundlaget efter stk. 2.

Stk. 4. Regulering af renterne og anvendelse af et nyt indtægtsgrundlag sker hvert år pr. 1. april.

Stk. 5. Renten omregnes i løbet af året, hvis indtægtsgrundlaget mere end rent midlertidigt ændres betydeligt.

Stk. 6. Den første beregning af renten sker på grundlag af den forventede fremtidige indtægt opgjort efter stk. 2, nr. 1-3, og stk. 3.

Stk. 7. Udbetales der en tilskadekommen eller de efterladte erstatning fra en fremmed stat i anledning af skaden eller dødsfaldet, nedsættes erstatningen i henhold til nærværende afsnit med et beløb svarende til den fra udlandet udbetalte erstatningsydelse.

§ 24 a. Bestemmelserne i § 24 omfatter også rentemodtagere bosat på Færøerne og i udlandet.

§ 25. Når en efterladt ægtefælle, der oppebærer rente i henhold til nærværende afsnit, indgår nyt ægteskab, bortfalder den rente, der er tillagt den pågældende. Arbejdsskadestyrelsen kan dog bestemme, at renten helt eller delvis bevares eller på ny tillægges den efterladte ægtefælle, når det godtgøres, at den efterladte ægtefælles økonomiske forhold

efter det nye ægteskabs indgåelse eller eventuelt efter dettes opløsning er således, at hensynet til den efterladte ægtefælles forsvarlige forsørgelse gør udbetalingen af renten eller en del af denne påkrævet. Renterne efter nærværende lov inddrages i øvrigt,

- 1) når rentenyderen uden dertil af Arbejdsskadestyrelsen meddelt særlig tilladelse ansættes i fremmed statstjeneste,
- 2) når rentenyderen uden Arbejdsskadestyrelsens tilladelse tager ophold i udlandet,
- 3) når rentenyderen i 3 år ikke har hævet renten uden senere at kunne bevise lovlig forhindring.

Stk. 2. Har en rentenyder ikke hævet renten i et helt år eller længere, hjemfalder det uhævede beløb til statskassen, medmindre lovlig forhindring senere bevises.

§ 26. Det påhviler en rentenyder at meddele Arbejdsskadestyrelsen underretning om enhver forandring i hans forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af renten, ligesom Arbejdsskadestyrelsen så vidt muligt skal være opmærksom på, om sådan forandring indtræder.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen er bemyndiget til at udsende en eller flere sagkyndige til at udøve kontrol på stedet med hensyn til rentenyderes erhvervsevne eller indkalde rentenydere til kontrol. For så vidt rentenyderen vanskeliggør Arbejdsskadestyrelsens undersøgelse, kan Arbejdsskadestyrelsen, når den anser det for sandsynligt, at afgørelsen vil komme til at gå ud på, at renten skal inddrages eller nedsættes, midlertidigt standse udbetalingen af renten helt eller delvis. Udgifterne til kontrol afholdes af Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 3. Hvis en rentenyder mod bedre vidende uberettiget har oppebåret rente i henhold til nærværende afsnit, vil det beløb der med urette er oppebåret, efter nærmere bestemmelse af beskæftigelsesministeren være at erstatte af pågældende, eventuelt hans dødsbo.

Stk. 4. Skønner Arbejdsskadestyrelsen, at de omstændigheder, der har været bestemmende for fastsættelsen af renten, har forandret sig i væsentlig grad, bliver renten at forhøje, nedsætte eller inddrage under hensyn til de indtrufne forandringer. Sådanne forandringer i renten, som skyldes ændringer af pågældendes erhvervsevne, kan dog ikke finde sted, når der er forløbet 5 år efter rentens første fastsættelse.

§ 27. Bliver Arbejdsskadestyrelsen, f.eks. gennem meddelelser fra andre myndigheder, rentenyderens pårørende eller andre private opmærksom på, at en rentenyder ikke bør have dispositionsret over den ham tilkendte rente, træffer Arbejdsskadestyrelsen efter en undersøgelse af forholdet bestemmelse om, på hvilken måde renten skal komme pågældende til gode, idet den om nødvendigt drager omsorg for, at rentenyderen umyndiggøres, jf. herved reglerne i lov om umyndighed og værgemål af 30. juni 1922 §§ 2-3, 38 og 46, eller at der på anden måde gribes ind efter lovgivningens regler, jf. forsorgslovens §§ 251 ff.

Stk. 2. De i nærværende paragraf indeholdte regler finder tilsvarende anvendelse på dagpenge efter nærværende afsnit.

§ 28. Såfremt Arbejdsskadestyrelsen skønner det formålstjenligt, og den renteberettigede samtykker heri, kan den år-

lige rente til en tilskadekommen efter nærværende afsnit omsættes til et kapitalbeløb. Såfremt renten, der kommer til udbetaling, er beregnet efter en invaliditetsgrad af mindre end 25 pct., kan Arbejdsskadestyrelsen uden rentenyderens samtykke træffe bestemmelse om, at renten skal omsættes til et kapitalbeløb.

Stk. 2. De nærmere regler for omsætningen af rente til kapital fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling af Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 3. Kapitalbeløbet kan i det enkelte tilfælde ikke fastsættes til et lavere beløb end svarende til den kapitalerstatning, der i et tilsvarende tilfælde ville kunne udbetales til en søfarende, som er berettiget til erstatning såvel i henhold til bestemmelserne i lovbekendtgørelse nr. 508 af 14. december 1942 om krigsulykkesforsikring som i henhold til bestemmelserne i lov nr. 262 af 19. december 1936 om krigsulykkesforsikring for søfarende, jf. lov nr. 473 af 1. oktober 1945 om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 262 af 19. december 1936 om krigsulykkesforsikring for søfarende.

§ 29. Godtgøres det, at tilskadekomnes erhvervsevne er væsentlig ringere end forudsat på det tidspunkt, da omsætningen af rente til kapitalbeløb har fundet sted, kan Arbejdsskadestyrelsen, jf. dog § 26, stk. 4, næstsidste punktum, når omstændighederne i øvrigt taler derfor, tillægge pågældende en årlig rente, der udgør forskellen mellem den rente, efter hvilken omsætningen til kapitalbeløb er foretaget, og den til den senere konstaterede højere invaliditet svarende rente. Den således tilkendte rente kan under de i § 28 nævnte betingelser omsættes til et kapitalbeløb, hvorved tages hensyn til den samlede invaliditets størrelse.

Stk. 2. Hvis invaliditetsgraden ved sagens genoptagelse fastsættes til mindst 50 pct., ses der ved rentens fastsættelse bort fra en kapitaliseret erstatning, der tidligere er ydet efter § 28, stk. 1, 2. pkt.

§ 30. Det kapitalbeløb, der tilkendes umyndige personer, kommer dem til gode på den måde, som Arbejdsskadestyrelsen bestemmer. Det samme gælder, når Arbejdsskadestyrelsen efter forhandling med pågældende og efter at have indhentet kommunalbestyrelsens erklæring anser udbetaling af summen for utilrådelig.

Stk. 2. Det påhviler kommunalbestyrelsen at yde Arbejdsskadestyrelsen bistand ved erstatningsbeløbenes udbetaling og anbringelse.

§ 31. Årslønnen, hvorefter dagpengene og de årlige renter beregnes, fastsættes af Arbejdsskadestyrelsen efter skøn under hensyntagen til pågældendes arbejdsfortjeneste i tiden før skaden eller sygdommen, eventuelt før anholdelsen, flugten el. lign., og til den fortjeneste, som han ville have kunnet opnå, såfremt han ikke havde fået men af skaden eller sygdommen. Ved fastsættelsen af årslønnen skal der tages alle i det enkelte tilfælde berettigede hensyn, således foruden til den eventuelt før opnåede fortjeneste tillige til den fortjeneste, som pågældende - alle forhold taget i betragtning - ville have haft udsigt til at opnå, eventuelt i selvstændigt erhverv, hvis han havde været uden men af skaden eller sygdommen.

Stk. 2. Årslønnen kan i intet tilfælde sættes højere end 8.000 kr. og ved beregning af invaliditets- og dødsrerstatning ikke lavere end 5.000 kr. indtil den 1. april 1974 og 5.500 kr. fra denne dato.

Stk. 3. Daglønnen, der lægges til grund ved dagpengebeholdningen, udfindes ved at dele den i forhold til ovennævnte regler fastsatte årsløn med 300.

§ 32. Udgør renterne efter nærværende afsnit beløb, som ikke kan udbetales med lige store månedlige beløb, forhøjes renten til den nærmeste højere sum, der er delelig med 12.

§ 33. De i §§ 20 og 22 nævnte løbende erstatningsydelser og de i § 31 nævnte beløb for årslønnen, således som disse er reguleret senest pr. 1. oktober 1968, forhøjes med virkning fra 1. juli 1969 med 2 pct. For tiden efter 1. juli 1969 forhøjes eller nedsættes de i 1. pkt. nævnte ydelser m.v. i samme forhold som lønnen for en tjenestemand på 1. løntrin i lønramme 7, jf. § 36 i lov nr. 13 (Lovt. B) af 18. juni 1969 om tjenstemandslønninger m.m. og klassificering af tjenstemandsstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken. De beløb for årslønnen, der fremkommer ved regulering efter 1. og 2. pkt., afrundes til det nærmeste kronebeløb, der kan deles med 3.

Stk. 2. Reguleringer i henhold til stk. 1, 2. pkt., har virkning fra samme tidspunkt som reguleringen af tjenstemandslønningerne.

§ 34. Ingen kan samtidig oppebære erstatning i henhold til reglerne i nærværende afsnit og i henhold til reglerne i lovbekendtgørelse nr. 508 af 14. december 1942 om krigsulykkesforsikring eller i henhold til lov nr. 183 af 20. maj 1933 om forsikring mod følger af ulykkestilfælde med senere ændringer, herunder lov nr. 281 af 30. maj 1940.

Stk. 2. Ønsker pågældende erstatning i henhold til reglerne i nærværende afsnit, indtræder statskassen i pågældendes ret til ydelser i henhold til krigsulykkesforsikringsloven eller ulykkesforsikringsloven.

Stk. 3. Er erstatning i henhold til krigsulykkesforsikringsloven eller ulykkesforsikringsloven udbetalt helt eller delvis til en person, der ønsker sig tillagt erstatning i henhold til reglerne i nærværende afsnit, kommer det udbetalte beløb efter Arbejdsskadestyrelsens nærmere bestemmelse til fradrag i erstatningen efter nærværende afsnit. Det samme gælder beløb, der måtte være ydet som hjælp af offentlige midler fra det tidspunkt, fra hvilket den tilskadekomne eller dennes efterladte er berettiget til ydelser i henhold til nærværende afsnit, jf. herved §§ 16, 21 og 22, indtil erstatningsydelserne kommer til udbetaling.

§ 35. Erstatningsydelserne i henhold til nærværende afsnit udredes af statskassen.

§ 36. Reglerne for udbetaling af erstatningsydelserne i henhold til nærværende afsnit fastsættes af beskæftigelsesministeren.

Afsnit II

Hædersgaver

§ 37. Til danske statsborgere, der i tidsrummet efter 9. april 1940 og indtil krigstilstandens ophør, jf. herved § 14 i lovbekendtgørelse nr. 508 af 14. december 1942 om krigsulykkesforsikring,

- 1) som følge af virksomhed her i landet til fordel for frihedsbevægelsen og ved tjeneste for denne, for så vidt pågældende har haft tilknytning til frihedsbevægelsen inden 5. maj 1945, eller
- 2) som følge af eftersøgning, fængsling, internering eller deportation på grund af deltagelse i frihedsbevægelsen her i landet eller medlemskab i eller tilknytning til Det Kommunistiske Parti, jf. lov nr. 349 af 22. august 1941, eller
- 3) som følge af tjenesteforhold til det danske politi eller grænsegendarmeri under eller som følge af kamphandlinger mod den tyske besættelsesmagt eller dermed samarbejdende korps, organisationer eller enkeltpersoner eller på grund af eftersøgning, fængsling, internering eller deportation begrundet i nævnte tjenesteforhold, eller
- 4) som følge af gengældelsesaktioner udført af den tyske besættelsesmagt eller dermed samarbejdende korps, organisationer eller enkeltpersoner her i landet og rettet direkte mod de pågældende på grund af nationale eller politiske indstilling eller på grund af deres stilling som repræsentanter for bestemte befolkningsgrupper, eller
- 5) som følge af deportation på grund af afstamning, eller
- 6) som følge af sejlads for de allierede, jf. § 1 c, har pådraget sig skade eller sygdom, hvorved erhvervsevnen er blevet forringet med halvdelen eller derover, yder den danske stat fra tidspunktet for den invaliderende beskadigelse at regne hædersgaver efter reglerne i stk. 3-4.

Stk. 2. Når omstændighederne taler derfor, kan hædersgave efter reglerne i stk. 1, 3 og 4 tillægges danske statsborgere, der først har tilsluttet sig frihedsbevægelsen 5. maj 1945 eller senere.

Stk. 3. ¹⁾ Til den invaliderede ydes et beløb af 800 kr. årligt livsvarigt. Retten til at oppebære en tillagt hædersgave påvirkes ikke af, at invaliditetens indvirkning på den pågældendes erhvervsevne senere formindskes således, at erhvervsevnen ikke længere er forringet med mindst halvdelen.

Stk. 4. Til hvert barn af en til hædersgave efter nærværende paragrafs stk. 1 og 2 berettiget person ydes et beløb af 200 kr. årlig indtil barnets fyldte 18. år, for så vidt barnet er avlet inden den invaliderende begivenheds indtræden. Ved barn forstås - foruden ægtebarn - adoptivbarn og sådant stedbarn, over for hvilket der påhviler den invaliderede forsørgelsespligt, samt sådant uden for ægteskab født barn, for hvilket faderskabet er anerkendt eller retsligt fastslået.

Stk. 5. ¹⁾ Dør en person, der har ret til hædersgave efter stk. 3, overgår retten til hædersgaven til den efterladte ægtefælle, såfremt ægteskabet er indgået senest 5 år før tidspunktet for dødens indtræden. Når særlige omstændigheder taler

derfor, kan der tillægges andre efterladte, som afdøde faktisk forsørgede helt eller delvis, hædersgaver. Størrelsen af sådanne hædersgaver, der enten ydes som årlige beløb eller som beløb en gang for alle, fastsættes efter et skøn i det enkelte tilfælde, men kan, hvis hædersgaverne fastsættes som årlige beløb, ikke overstige 800 kr. årlig og, hvis de fastsættes som beløb en gang for alle, ikke overstige 1.000 kr.

§ 37 a. Til personer, der er omfattet af denne lovs § 1 a, stk. 1, nr. 1-4, og § 1 c, ydes der hædersgaver efter reglerne i § 37, stk. 3, uanset at den pågældendes erhvervsevne ikke er nedsat.

Stk. 2. § 1 a, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 38. Til de efterladte efter de i § 37 omhandlede grupper af personer, der er henrettet eller myrdet af den tyske besættelsesmagt eller dermed samarbejdende korps, organisationer eller enkeltpersoner, eller som i øvrigt har mistet livet som følge af skade eller sygdom pådraget under de i § 37 under 1-6 nævnte omstændigheder, yder den danske stat fra tidspunktet for dødsfaldet at regne hædersgaver efter reglerne i stk. 2-4.

Stk. 2. Til den efterladte ægtefælle ydes et livsvarigt beløb på 1.800 kr. årlig, såfremt ægteskabet er indgået senest 5 år før tidspunktet for dødens indtræden.

Stk. 3. Til hvert barn, jf. herved § 37, stk. 4, ydes et beløb af 200 kr. årlig indtil dets fyldte 18. år.

Stk. 4. ¹⁾ Til andre efterladte, som afdøde faktisk forsørgede helt eller delvis, kan der, når særlige omstændigheder taler derfor, ydes hædersgaver. Størrelsen af sådanne hædersgaver, der enten kan ydes som årlige beløb eller som beløb en gang for alle, fastsættes efter et skøn i det enkelte tilfælde, men kan, hvis hædersgaverne fastsættes som årlige beløb, ikke overstige 800 kr. årlig og, hvis de fastsættes som beløb en gang for alle, ikke overstige 1.000 kr.

§ 39. (Ophævet).

§ 40. Retten til at oppebære en een gang tillagt hædersgave forbyrdes, såfremt den pågældende foretager handlinger, som efter folkeforsikringslovens § 38, stk. 2, nr. 2 og 3, jf. samme lovs § 55, ville udelukke ham fra at oppebære invalide- eller aldersrente.

§ 41. Ingen kan oppebære mere end een hædersgave i henhold til denne lov. Hædersgaver efter nærværende lov tilkommer ej heller personer, der i forvejen måtte oppebære faste hædersgaver fra staten i henhold til lov nr. 93 af 20. marts 1940 om udbetaling af hædersgaver til danske sømænd og fiskere og deres efterladte, jf. lov nr. 384 af 9. august 1945, lov nr. 378 af 10. juli 1940 om udbetaling af hædersgaver til efterladte efter faldne og til sårede den 9. april 1940 eller lov nr. 383 af 9. august 1945 om visse hædersgaver til danske søfarende og fiskere og deres efterladte.

§ 42. Behandlingen af sager vedrørende hædersgaver henlægges til Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser om hædersgaver kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i § 6.

Stk. 2. Ansøgning om ydelse af hædersgave indgives til Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren afgør, hvorvidt retten til at oppebære en hædersgave måtte være forbrudt i henhold til bestemmelserne i § 40.

§ 43. Hædersgaver efter nærværende lov medregnes ikke ved fastsættelse af renter i henhold til folkeforsikringsloven eller ved fastsættelse af bidrag i henhold til forsorgslovens kapitel XV og XVI.

Afsnit III

Godtgørelse for lidelse og tort i anledning af frihedsberøvelse m.v.

§ 44-48. (Ophævet).

Afsnit IV

Erstatning for tingsskade

§ 49-55. (Ophævet).

Afsnit V

Støtte til påbegyndelse eller fortsættelse af virksomhed eller uddannelse samt til genoprettelse af særlige tab

§ 56-57. (Ophævet).

Afsnit VI

Erstatningsrådet

§ 58-62. (Ophævet).

Afsnit VII

Almindelige bestemmelser. Lovens ikrafttræden

§ 63. (Ophævet).

§ 64. Er retten til en ydelse i henhold til nærværende lov betinget af, at den begivenhed, hvorpå retten støttes, er sket her i landet eller har været en følge af en her i landet foretagen handling, kan Arbejdsskadestyrelsen, når omstændighederne taler derfor, dispensere fra kravet om denne betingelses opfyldelse.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen skal derhos i sådanne tilfælde, hvor ganske særlige omstændigheder måtte tale derfor, være berettiget til at ligestille udlændinge med danske statsborgere i henseende til rettigheder i henhold til nærværende lov.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser i henhold til stk. 1 og 2 kan under iagttagelse af reglerne i § 6 indankes for Ankestyrelsen.

§ 65. Personer, der under den tyske besættelse har udvist en nationalt uværdig optræden, og efterladte efter sådanne personer er afskåret fra at modtage erstatninger eller ydelser i henhold til nærværende lov.

§ 66. (Ophævet).

§ 67. Retten til erstatninger eller ydelser i henhold til nærværende lov kan ikke overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for retsforfølgning.

§ 68. Erklæringer angående forhold, der omfattes af denne lov, kan kræves afgivet på tro og love.

§ 69. Den, der i de i nærværende lov omhandlede sager meddeler urigtige eller vildledende oplysninger, eller som i en sag, i hvilken der er afkrævet ham oplysninger, fortier forhold, der måtte være af betydning for afgørelsen af den pågældende sag, straffes, for så vidt forholdet ikke medfører højere straf efter den øvrige lovgivning, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Begås overtrædelsen uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte.

Stk. 3. De heromhandlede sager behandles som politisager. Bøder tilfalder statskassen.

§ 70. De nærmere regler til gennemførelsen af nærværende lov fastsættes af beskæftigelsesministeren.

§ 71. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. november 1945.

Stk. 2. For personer, der er omfattet af § 1 c, gælder bestemmelserne i afsnit I, II og VII.

Lov nr. 1018 af 4. december 1996 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.:²⁾

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Stk. 2. § 1, nr. 6, 12 og 13,³⁾ finder alene anvendelse på sager, hvor den umiddelbart berettigede person dør den 1. januar 1997 eller senere.

Stk. 3. Sager, der er indbragt for Erstatningsrådet inden den 1. januar 1997, færdigbehandles af Erstatningsrådet.

Beskæftigelsesministeriet, den 14. marts 2013

METTE FREDERIKSEN

/ Tor Even Münter

-
- ¹⁾ De hædersgaver, der er omtalt i § 37, stk. 3 og 5, og § 38, stk. 4, og som oprindeligt er fastsat til 800 kr. og 1.000 kr., er forhøjet til 16.100 kr. årligt med virkning fra 1. januar 2010 og til 18.100 kr. årligt til de særlige pensionister med virkning fra 1. januar 2010, jf. lov nr. 1499 af 27. december 2009.
- ²⁾ Vedrører lovens § 6, § 7, stk. 1, § 10, § 22, § 25, stk. 1, § 37, stk. 5, § 38, stk. 2, § 42, stk. 1, § 64 og § 67 samt ophævelse af § 5, stk. 3, § 39, §§ 44-63 og § 66.
- ³⁾ Vedrører lovens § 22, stk. 1, nr. 1, § 37, stk. 5, og § 38, stk. 2.